

Stormen på den amerikanske kongresbygning: Farverevolution eller 11. september? Af Helga Zepp-LaRouche

9. januar 2020 (Neue Solidarität) – Videoreportagen af flere hundrede demonstranternes indtrængen i kongresbygningen i Washington den 6. januar viser foruroligende scener. Under den direkte udsendelse fra mødet i Kongressen, som handlede om at bekræfte Valgmandskollegiets beslutning om at vælge den næste præsident, så man hvordan kameraføringen skiftede fra mødet til bygningens indgang, til en gruppe af indtrængende, der kom ind relativt let og uden at blive blokeret af de tilstedeværende politibetjente. De havde ubegribeligt to timer til at rode gennem kongresmedlemmernes kontorer uden indgriben fra sikkerhedsstyrkernes side. I alt mistede fem personer livet i forbindelse med hændelserne.

Den kommende nye flertalsleder i Senatet, New Yorks senator Chuck Schumer, hvis tætte forbindelser til efterretningstjenesterne er legendarisk (og som bekendt advarede Trump på MSNBC om, at efterretningstjenesterne har "mange måder at slå tilbage", hvis de blev trodsede), talte straks om en "vanhelligelse af demokratiets tempel" og karakteriserede hændelserne, som et oprør mod USA, som præsidenten havde opildnet til. Præsidenten burde ikke tillades én dag længere i embedet og må straks fjernes af vicepræsidenten og kabinettet på grundlag af den 25.

forfatningsændring, og i tilfældet af at de nægter, må Kongressen mødes for at indlede en rigsretssag. Et kor af pro-atlantiske politikere og medierepræsentanter istemte uden tøven denne vurdering, forstærket af et andet kor af

demokrater, som formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, Ben Rhodes (tidligere rådgiver til Obama), Michael McFaul (forhenværende amerikansk ambassadør i Moskva), der straks beskyldte Putin for at være ansvarlig for begivenhederne. Hændelserne er absolut uhyrlige, de potentielle konsekvenser kunne blive afgørende for spørgsmålet om krig eller fred.

Med alt hysteri og spænding er det presserende at stille spørgsmålet om cui bono [hvem gavner det?]: Hvad blev der opnået ved optøjerne i kongresbygningen?

Først og fremmest blev den første, og indtil da eneste, chance for, at de to kamre i Kongressen, det amerikanske folk og verdens offentlighed kunne få omfattende oplysninger om de mangfoldige uregelmæssigheder og manipulationer ved præsidentvalget den 3. november i mindste seks "swingstater" ødelagt. Der er mere end 1.000 øjenvidner til valgsvindelen, og det har været genstand for høringer i de respektive delstatslovgivende forsamlinger, hvilket dog ikke forhindrer det politiske etablisement og de internationale medier i at gentage til hudløshed, at der i modsætning til Trumps påstande ikke er de mindste beviser for denne valgsvindel.

Relativ kort tid efter starten på debatten i Kongressens to kamre, hvor resultaterne og indsigelser vedrørende valget i staterne skulle drøftes i alfabetisk orden – nemlig i diskussionen om resultaterne i Arizona – brød oprørerne igennem barriererne og begyndte deres felttog gennem Kongressens kontorer og sale. Mødet blev afbrudt, regeringsrepræsentanter og kongresmedlemmer blev bragt i sikkerhed, og da mødet fortsatte få timer senere, kom der ikke den tilsigtede debat om valgets uregelmæssigheder. [Der blev kun en kort debat om resultaterne i Pennsylvania -red.].

I stedet er den officielle fortælling blevet udbredt på begge sider af Atlanten, at Trump er ansvarlig for angrebet på Kongressen, fordi han insisterede på, at der var valgsvindel.

Og det er netop der bedraget ligger. For det er helt rigtigt, at Trump siden 3. november har fremsat utallige udtalelser, med påstand om valgsvindel. Det er også rigtigt, at han forsøgte at mobilisere sine tilhængere ved at sige, at 6. januar ville være den store dag, hvor dette bedrag skulle imødegås med hjælp fra repræsentanter for Repræsentanternes Hus og Senatet. Og det er også rigtigt, at han i sin tale til mængden opremsede de forskellige eksempler på valgsvindel, og i slutningen af sin tale opfordrede demonstranterne: "Lad os gå ned ad Pennsylvania Avenue!" Men herfra at udlede, at han skulle være ansvarlig for angrebet på Capitol er absolut forkert – og det peger på et helt andet forfatterskab.

Selvom efterforskningen på ingen måde kan være afsluttet endnu, giver en undersøgelse af video-optagelserne og øjenvidneberetninger fra deltagerne på demonstrationen samt en betragtning af den absolut forbløffende mangel på sikkerhedsforanstaltninger et helt andet billede:

– Nogle formentlig autentiske videoptagelser viser tydeligt, at sortklædte mennesker udenfor kongresbygningens ydre areal med magt forsøgte at få adgang, og at en anden gruppe mennesker afskærmede disse uromagere, således at "normale" demonstranter ikke kunne trænge sig frem til dem.

– Ydermere, er der talrige øjenvidner der fortæller, hvor pludseligt mærkelige minibusser med sortklædte mennesker, men også personer iført Trump-Maga-kasketter ("Make America Great Again") deltog i demonstrationen, der skilte sig klart ud fra de fredelige demonstranter.

– Andre deltagere i demonstrationen fortæller, at en gruppe på 12-15 mænd på et tidspunkt rykkede frem igennem mængden og råbte: "Lad os brænde stedet ned", men kun få demonstranter blev grebet af det, mens de der tog afstand fra det, blev angrebet.

Alt tyder på, at der med disse professionelt agerende

provokatører er tale om det samme fænomen, som Nelson Mandela i Sydafrika kaldte den "tredje styrke" i stammestridigheder, med henblik på at miskreditere ANC. Det er den samme modus operandi, som under kuppet i Kiev i februar 2014, hvor snigskytterne fra besatte bygninger skød på folk fra begge sider, imod både demonstranterne og politiet.

Forskellige kommentarer i blandt andet kinesiske og russiske medier påpegede, at USA nu havde modtaget en mild form for den samme medicin, som USA tidligere havde iscenesat og hilst velkommen i lignende opstande i Serbien i 2000, i Ukraine i 2004 og 2014 samt i Georgien, Moldova, Hviderusland eller i 2011 med det arabiske forår. Den kinesiske presse understregede Pelosis dobbeltmoral, fordi hun havde beskrevet opstandene i Hongkong som et "smuk syn".

Disse vurderinger overser dog det væsentlige punkt, den virkelige karakter af dette drama. Måske har Mikhail Gorbatsjov en bedre idé, da han fortalte Interfax, at disse optøjer "tilsyneladende var planlagt i forvejen", og at deres bagmænd var "åbenlyse". De officielle organer der er ansvarlige for, at sikkerhedsforanstaltningerne, i lyset af den forventede storstilede demonstration, var direkte indbydende slappe, hører i hvert fald til blandt den første række af mistænkte.

Der er al mulig grund til at tro, at stormen på kongresbygningen er en direkte fortsættelse af angrebene den 11. september, hvis virkelige bagmænd aldrig rigtig er blevet navngivet. Lyndon LaRouche havde forudsagt denne terrorhandling ni måneder tidligere, den 3. januar 2001, da han forudså, at Bush-administrationen, der ville tiltræde tre uger senere, på grund af dets manglende evne til at håndtere det kommende økonomiske sammenbrud, ville iscenesætte en "Rigsdagsbrand" for at kunne gennemføre diktatoriske foranstaltninger. Det var præcis det der skete med indførelsen af Patriot Act, som i vid udstrækning indskrænkede ikke blot amerikanernes borgerrettigheder, og satte den verdensomspændende masseovervågning i gang gennem NSA (USA's

Nationale Sikkerhedsagentur), GCHQ (den britiske regerings Kommunikationshovedkvarter), osv.

På samme måde, er optøjerne på Capitol Hill beregnet til at give et påskud til at eliminere enhver uenighed over for det neoliberale etablissemments politik. Det er betegnende, at Michele Obama straks derefter opfordrede Silicon Valleys IT-giganter, der er en integreret del af det militær-industrielle kompleks, til at forbyde Trump og alle tilhængere af oprøret fra sociale medier. Alarmklokkerne bør ringe for alle de mennesker, der hylder retsstaten, ytringsfriheden og borgerrettigheder.

Hvad dette handler om er et totalt meningsdiktatur og eliminering af enhver politisk modstand imod den transatlantiske finanselites politik. Det finansielle system, domineret af Wall Street og City of London, har været håbløst bankerot siden 2008 og har siden kun været opretholdt af en kraftig stigning i likviditet og en gigantisk omfordeling af rigdomme til fordel for spekulanterne. Den sidste fase af denne megasvindel på bekostning af det almene vel skal nu igangsættes med den såkaldte "Great Reset" (den store nulstilling), hvor alle finansielle strømme, under påskud af at genoprette økonomien efter Covid-19 pandemien, udelukkende skal kanaliseres ind i "Green New Deal", hvilket vil føre til en hidtil uset afindustrialisering og en dermed forbundet befolkningsreduktion. Mediernes ensretning og censur af sociale medier har til formål at fjerne enhver modstand mod dette tilsigtede diktatur i Hjalmar Schachts tradition. [Schacht var Hitlers økonomiminister 1934-1937, og direktør for Det tredje Riges Reichsbank, 1939-1943 -red. Verden ved bedre: Vi er i akut fare for en ny fascisme!

Det eneste alternativ til dette diktatur, som ville føre til økonomisk ødelæggelse af Vesten, og dermed risikere en krig mod Rusland og Kina, er en omfattende reorganisering af det finansielle system gennem oprettelsen af et nyt Bretton Woods-system, gennemførelse af Lyndon LaRouches "Fire økonomiske

love", såvel som samarbejde med Rusland og Kina i udbygningen af Den nye Silkevej i Latinamerika, Asien og Afrika. Borgere i alle nationer, der forstår situationens alvor, opfordres til at gennemføre denne løsning.